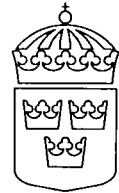

Regeringens proposition

1992/93:87

om en lag om EG-märket

Prop.
1992/93:87

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 29 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Per Westerberg

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en lag om EG-märket. Detta märke skall enligt nyare EG-direktiv sättas på produkter för att ange att produkten uppfyller gällande krav på produktens egenskaper och säkerhet samt att produkten har genomgått föreskrivet förfarande för bedömning av överensstämmelse.

Den föreslagna lagen syftar till att underlätta införlivandet i svensk rättsordning av dessa direktiv i enlighet med EES-avtalet. I lagen samlas vissa gemensamma bestämmelser om EG-märket, varmed det blir tillräckligt att i andra föreskrifter hänvisa till lagen.

Inom EG pågår ett arbete med att ta fram generella bestämmelser om EG-märket, vilka också kommer att omfattas av EES-avtalet. När så sker kan dessa ersätta den nu föreslagna lagen, som således har provisorisk karaktär. Lagen föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Förslag till Lag om EG-märket

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Genom denna lag meddelas bestämmelser om det märke (EG-märket) som skall anbringas på vissa produkter enligt de rättsakter som har utformats i enlighet med EG-rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder.

2 § EG-märket får anbringas på en produkt bara om

1. märkningen står i överensstämmelse med de i 1 § angivna rättsakterna, och
2. föreskrifter om märkningen finns i lag eller annan författning.

EG-märkets utseende och anbringande

3 § EG-märket skall innehålla en CE-symbol av det utseende som framgår av bilaga till denna lag.

4 § EG-märket skall anbringas på sådant sätt att det blir väl synligt, lättläst och beständigt. CE-symbolen skall ha en höjd av minst 5 mm.

5 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om undantag från bestämmelserna i 3 och 4 §§ såvida detta är påkallat av rättsakt som avses i 1 §.

Förbud mot förväxlingsbara märken

6 § Märke som lätt kan förväxlas med EG-märket får inte användas i näringsverksamhet.

Ansvar

7 § Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 2 eller 6 § döms till böter, om gärningen inte är belagd med straff enligt annan författning.

Den som har åsidosatt ett vitesföreläggande eller överträtt ett vitesförbud som meddelats med stöd av annan författning, skall inte dömas till ansvar enligt första stycket för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

CE

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 29 oktober 1992

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibbe, Björck, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet P. Westerberg

Proposition om en lag om EG-märket

1 Inledning

I EES-avtalet ingår ett stort antal EG-rättsakter, främst direktiv och förordningar, som nu skall införlivas med svensk rätt. Många av dem gäller tekniska föreskrifter för varor och har till syfte att utgöra grunden för varornas fria rörlighet.

År 1985 presenterade EG i den s.k. vitboken ett program för förverkligande av den inre marknaden. Här anvisades en ny metod ("new approach") för harmonisering av medlemsländernas lagstiftning om produkter. De tekniska föreskrifterna har med denna metod fått en helt annorlunda utformning än tidigare. I själva direktiven fastställs endast de väsentliga krav som produkterna skall uppfylla med hänsyn till skydd för liv, hälsa eller miljö m.m. Det överläts sedan till de europeiska standardiseringsorganen att utarbeta harmoniserade frivilliga standarder med tekniska specifikationer för produkterna.

EG har sedan dess beslutat om ett tiotal direktiv enligt den nya metoden. Det kan förmodas att sådana direktiv på sikt kommer att ersätta direktiv av en äldre detaljreglerande typ så att direktiv enligt den nya metoden kommer att gälla på alla produktområden där gemensamma EG-regler anses behövliga.

Gemensamt för direktiv enligt den nya metoden är att berörda produkter för att få släppas ut på marknaden skall vara märkta med det s.k. EG-märket ("CE-mark"), som består av bokstäverna CE i viss typografi. Märket har en central roll inom EG:s system för bedömning av överensstämmelse.

EG-märket riktar sig inte till konsumenter för att utmärka viss kvalitet eller säkerhet hos produkten, utan det är i första hand avsett för dem som i medlemsstaterna skall kontrollera att produkter på marknaden uppfyller EG-lagstiftningens krav.

Reglerna om EG-märket finns nu i de direktiv som har beslutats enligt den nya metoden. De skiljer sig något åt i olika direktiv. I syfte att skapa enhetliga regler har kommissionen den 17 maj 1991 lagt fram ett slutligt förslag till en EG-märkesförordning. EG-rådet har ännu inte tagit slutlig ställning till förslaget och något beslut om gemensamma bestämmelser väntas inte före-

ligga före utgången av år 1992. De generella bestämmelserna avses bli tillämplade både på nya direktiv och på de direktiv som redan beslutats enligt den nya metoden.

Frågan om hur reglerna om EG-märket bör införlivas med svensk rätt behandlas i Näringsdepartementets bilaga till prop. 1991/92:170 om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (bilaga 11, s.42f och 50). Där anges att de väntade generella reglerna om EG-märket kan förutses komma att ingå i EES-avtalet och att när så är fallet ett förslag till lag om EG-märke kommer att föreslås riksdagen efter beredning i Näringsdepartementet. Vidare anges att i avvaktan på detta varje direktivs bestämmelser om EG-märket får införas för sig i samband med att direktivets övriga regler införs i svensk rätt.

Från flera håll har därefter till departementet framförts att en provisorisk generell svensk lagstiftning om EG-märket skulle fylla ett behov och underlätta den svenska anpassningen till de direktiv enligt den nya metoden som nu redan omfattas av EES-avtalet. Genom att en sådan lag kan innehålla gemensamma bestämmelser samt vissa föreskrifter som inte kan meddelas på myndighetsnivå, underlättar den införlivandet som skall ske på sektorsnivå. Som redan anmälts (s.25) i den departementspromemoria (Ds 1992:65) Förslag till en byggproduktlag m.m., som gick ut på remiss i början av sommaren 1992, har departementet mot bakgrund av detta tagit upp frågan på nytt med inriktning på att ta fram förslag till en lag om EG-märket av nyss nämnt slag.

Ett antal myndigheter och organisationer har fått tillfälle att vid en hearing den 24 september 1992 framföra synpunkter på en inom Näringsdepartementet upprättad promemoria som getts formen av ett utkast till lagrådsremiss. Till protokollet bör som *bilaga 1* fogas en förteckning över dem som deltagit vid hearingen eller som inkommit med skriftligt yttrande och en sammanfattning av i ärendet framförda synpunkter.

Lagrådet

Regeringen beslöt den 8 oktober 1992 att inhämta Lagrådets yttrande över ett inom Näringsdepartementet upprättat förslag till lag om EG-märket. Lagrådsremissens lagförslag bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Lagrådet har yttrat sig över lagförslaget. Yttrandet bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*.

Lagrådet har inte motsatt sig att det remitterade förslaget leder till lagstiftning men föreslagit en annan utformning av bestämmelserna för att regleringens innehåll skall bli tydligare. Jag har inget att erinra mot Lagrådets ändringsförslag och lagförslaget i propositionen har utformats i enlighet härmed.

2 Allmän motivering

2.1 De aktuella EG-reglerna

Som nämndes finns nu gällande regler om EG-märket i de direktiv som hittills har beslutats enligt den nya metoden. Av dessa omfattas tio av EES-avtalet. Det är fråga om följande av rådet beslutade direktiv:

- enkla tryckkärl (87/404/EEG i dess lydelse enligt direktiv 90/488/EEG, EES-avtalet Bilaga II VIII nr 6)
- lcksakers säkerhet (88/378/EEG, EES-avtalet Bilaga II XXIII nr 1)
- byggprodukter (89/106/EEG, EES-avtalet Bilaga II XXI nr 1)
- elektromagnetisk kompatibilitet (89/336/EEG, EES-avtalet Bilaga II X nr 6, ändring genom direktiv 92/31/EEC)
- maskiner (89/392/EEG i dess lydelse enligt direktiv 91/368/EEG, EES-avtalet Bilaga II XXIV nr 1)
- personlig skyddsutrustning (89/686/EEG, EES-avtalet Bilaga II XXII nr 1)
- anordningar för förbränning av gasformiga bränslen (90/396/EEG, EES-avtalet Bilaga II V nr 2)
- icke-automatiska vågar (90/384/EEG, EES-avtalet Bilaga II IX nr 27)
- aktiva medicintekniska produkter för implantation (90/385/EEG, EES-avtalet Bilaga II X nr 7)
- telterminalutrustning och ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (91/263/EEG, EES-avtalet Bilaga II XVIII nr 4).

Ytterligare ett direktiv som utformats enligt den nya metoden är direktivet rörande varmvattenberedare (Council Directive 92/42/EEC of 21 May 1992 on efficiency requirements for new water boilers fired with liquid or gaseous fuels). Detta direktiv omfattas inte nu av EES-avtalet men kan förutses komma att ingå i detta.

Dessutom diskuteras för närvarande att införa bestämmelser om EG-märket i det s.k. lågspänningsdirektivet (73/23/EEG) som är utformat enligt samma grundprincip som direktiv enligt den nya metoden.

Gemensamt för alla direktiv som har beslutats enligt den nya metoden är att de uppställer krav på att EG-märket skall sättas på produkterna för att dessa skall få föras ut på marknaden, om inte direktivet för särskilda fall medger undantag. Däremot skiljer sig bestämmelserna om denna märkning åt i flera hänseenden. Det gäller särskilt de äldsta direktiven beroende på att man då dessa beslutades inte hade någon klar gemensam uppfattning inom EG om vad som borde gälla i vissa avseenden i samband med märkningen.

I stora drag finns nu sådan enighet och man kan räkna med att det förslag till EG-märkesförordning som kommissionen lade fram år 1991 (Com(91) 145 slutlig – SYN 336) i huvudsak avspeglar vad som slutligen kommer att gälla. Återstående diskussioner gäller detaljer. EG-parlamentet har yttrat sig över förslaget i april 1992, varefter kommissionen i juli 1992 lagt fram ett tillägg till förslaget (Com(92) 293 slutlig – SYN 336). Det har uppgetts att EG-rådets beslut med anledning av förslaget kommer att ha formen av ett direktiv eller en förordning, som bl.a. kommer att innefatta tillägg till de redan beslutade direktiven enligt den nya metoden.

Av stor betydelse för utformningen av nya produktdirektiv är beslutet av EG-rådet den 13 december 1990 om moduler för olika stadier i förfaranden för bedömning av överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv (EGT nr L 380, 31.12.90, s.13). Beslutet riktar sig till dem som utformar nya direktiv och har tillkommit för att säkerställa större enhetlighet i EG-lagstiftningen. Genom beslutet har fastställts ett antal grundformer för förfaranden som skall tillämpas vid bedömning av överensstämmelse. En närmare beskrivning av EG:s system i detta hänseende finns i EES-propositionen (prop. 1991/92:170, bil.11, s.39ff). I var och en av grundformerna finns också regler om anbringandet av EG-märket. Enligt beslutet skall i nya direktiv endast dessa grundformer användas, om det inte finns särskilda skäl.

De viktigaste olikheterna i hittills beslutade direktiv gäller tre frågor, nämligen märkets innebörd, vem som skall sätta på märket och märkets utseende. I dessa hänseenden råder nu klarhet om vad som skall gälla.

Beträffande märkets innebörd anger några direktiv att märket visar produktens överensstämmelse med standard. De flesta anger dock att märket visar överensstämmelse med direktivets krav. Enighet råder nu om att märket skall visa överensstämmelse med alla bindande rättsregler, alltså direktivets (och eventuellt andra tillämpliga rättsakters) krav. EG-märket innefattar således en försäkran om dels att produkten uppfyller alla tvingande EG-krav om produktens egenskaper och säkerhet, dels att detta är styrkt genom föreskrivna förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

Olika direktiv har skilda regler om vem som skall sätta på EG-märket. Enighet råder nu om att det skall göras av tillverkare/importör, se närmare rådets beslut om moduler.

Ursprungligen fanns inte klara regler om EG-märkets utseende. Enighet råder nu emellertid om detta. Senare direktiv innehåller regelmässigt en avbildning av CE-symbolen. Bokstäverna har halvcirkelform med ett mittstreck på "E", se bilagan till lagförslaget. I direktiven anges ibland att märket på en produkt skall vara minst 5 mm högt.

Enligt vissa direktiv skall CE-symbolen kompletteras med årtalsbeteckning eller identifiering av något anmält organ som har medverkat i förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Hur de enhetliga reglerna skall bli i detta hänseende är ännu inte klart. Kommissionsförslaget innehåller i detta hänseende att, när krav finns på medverkan av ett anmält organ, CE-symbolen skall kompletteras med siffror som identifierar det anmälda organet och det år då märket sattes på. I senare arbetsdokument från kommissionen saknas dock krav på årtalsbeteckning.

Direktiven innehåller i övrigt bl.a. bestämmelser om att märket skall vara väl synligt, lättläst och beständigt och om att inga andra märken får sättas på som lätt kan förväxlas med EG-märket. Förslaget till EG-märkesförordning ålägger medlemsländerna att straffbelägga missbruk av märket.

Vad gäller märkets ställning enligt svensk rätt finns inget särskilt skydd enligt lagen (1970:498) om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar. Däremot föreligger naturligtvis hinder för registrering enligt varumärkeslagen (1960:644) av något likartat märke.

I en lag om EG-märket bör lämpligen tas upp allmänna bestämmelser som är i huvudsak gemensamma för de olika direktiven. Lagen bör innehålla bestämmelser om hur CE-symbolen skall se ut och anbringas samt bestämmelser om förbud mot märkning med andra märken som lätt kan förväxlas med EG-märket. Lagen bör också innehålla en straffbestämmelse som gör det möjligt att med böter ingripa mot brott mot ett sådant förbud och mot märkning med EG-märket utan att förutsättningarna är uppfyllda. Synpunkter har framförts från några håll om mer ingripande sanktioner. Med hänsyn till att straffbestämmelsen enbart gäller skydd för EG-märket är detta inte motiverat.

Lagen bör av naturliga skäl inte tillämpas när annat skall gälla enligt bestämmelser i ett visst direktiv. I sådana fall måste särbestämmelser kunna ges i den föreskrift som gäller de produkter som direktivet avser.

Syftet med en lag om EG-märket är som framgått av det tidigare att underlätta införlivandet av direktiv enligt den nya metoden med svensk rätt intill dess generella EG/EES-bestämmelser om EG-märket antagits av EG och kommit att ingå i EES-avtalet. Införlivandet av sådana bestämmelser med svensk rätt kan förutses kräva ny lagstiftning. Den nu föreslagna lagen avses därför ha tillfällig karaktär i avvaktan på generella EES-regler på området och avses bli ersatt av sådan ny lagstiftning. Samtidigt bör observeras att lagen inte tillför något som inte redan följer av EES-avtalets genomförande. Den innebär inte något föregripande av EG:s ställningstagande i saken utan är ett led i avtalets genomförande.

Införlivandet av direktivens bestämmelser kan förväntas ske på den konstitutionella nivå som de materiella reglernas innehåll kräver. Åtskilliga av dessa regler ligger på myndighetsnivå och införlivas därmed genom myndighetsföreskrifter.

3 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har det inom Näringsdepartementet upprättats förslag till

lag om EG-märket.

Lagförslaget har granskats av Lagrådet.

4 Specialmotivering

1 §

I paragrafen anges lagens ämne. EG-märket identifieras genom anknytning till EG:s direktiv enligt den nya metoden.

2 §

I paragrafen finns en materiell bestämmelse som anger att EG-märket får anbringas på en produkt endast om märkningen står i överensstämmelse

med de rättsakter som anges i 1 § och om föreskrifter om märkningen finns i lag eller annan författning.

Av EES-avtalet följer att svensk rätt måste anpassas till innehållet i de berörda direktiven. Detta sker genom sektorsspecifika föreskrifter i enlighet med direktiven. Det är således i sådana föreskrifter som bestämmelser om EG-märkning av särskild produkt återfinns. En produkt kan ha sådana egenskaper att den träffas av bestämmelserna i flera direktiv. T.ex. kan en maskin som innehåller elektroniska komponenter beröras både av direktivet om maskiner och av direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet. Bestämmelser om EG-märkning av en viss produkt kan således återfinnas i flera sektorsspecifika föreskrifter. För att EG-märket skall få anbringas på en produkt måste samtliga tillämpliga sektorsföreskrifter vara uppfyllda vad avser villkoren för att märket skall få anbringas på produkten. Detta följer av första punkten i paragrafen.

I de sektorsspecifika föreskrifterna måste intas de bestämmelser om märkning som inte följer av denna lag, t.ex. bestämmelser om vem som skall anbringa märket och var på produkten märket skall anbringas.

3 §

Paragrafen anger, med hänvisning till en bilaga, att EG-märket skall innehålla en CE-symbol av visst utseende.

4 §

I paragrafen anges att EG-märket skall anbringas så att det blir väl synligt, lättläst och beständigt samt att CE-symbolen skall ha en höjd av minst 5 mm.

5 §

Som har nämnts i den allmänna motiveringen finns olikheter mellan direktiven enligt den nya metoden. När ett visst direktiv avviker från lagens bestämmelser i 3 och 4 §§ måste utrymme finnas att i den svenska föreskriften avvika från lagen på motsvarande sätt. I paragrafen ges därför bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att föreskriva om undantag från lagens bestämmelser i 3 och 4 §§ om det är påkallat med hänsyn till innehållet i det berörda direktivet.

6 §

Paragrafen innehåller förbud mot att i näringsverksamhet använda något med EG-märket likartat märke så att risk för förväxling uppstår.

7 §

Paragrafen innehåller en straffbestämmelse. Vad som straffbeläggs är att i strid med 2 § anbringa ett EG-märke utan att förutsättningarna är uppfyllda samt att använda ett likartat märke i strid med 6 §. Straffbestämmelsen gäller inte om gärningen är belagd med straff i annan författning.

Införandet av straffbestämmelsen kan, på grund av vitesbestämmelser i andra författningar, medföra att både vite och straff kan komma i fråga vid ett och samma förfarande. Paragrafens andra stycke innehåller därför en bestämmelse om att den som åsidosatt ett vitesföreläggande eller överträtt ett vitesförbud meddelat med stöd av annan författning inte får dömas till straff enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet. En sådan situation kan t.ex. föreligga när en gärning omfattas av ett vitesförbud enligt marknadsföringslagen (1975:1418).

5 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget till lag om EG-märket.

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

1 Förfarandet

Vid hearingen deltog företrädare för följande: Kommerskollegium, Telestyrelsen, Exportrådet, Handikappinstitutet, Grossistförbundet Svensk Handel, Riksrevisionsverket RRV, Statens naturvårdsverk, Statskontoret, Konkurrensverket, SEMKO AB, Statens strålskyddsinstitut, Arbetsmarknadsstyrelsen, Socialstyrelsen, Sveriges Industriförbund, AB Svensk Bilprovning, Svensk Industriförening, Sprängämnesinspektionen, Konsumentverket, Statens Maskinprovningar, Styrelsen för teknisk ackreditering, Apoteksbolaget AB, Arbetsmarknadsdepartementet, Civildepartementet, Utrikesdepartementets Handelsavdelning och Justitiedepartementet.

Närings- och teknikutvecklingsverket (NUTEK) har skriftligen yttrat sig.

2 Synpunkter

Samtliga ställer sig positiva till eller har inga invändningar mot att en lag om EG-märket införs för att underlätta införlivandet i svensk rättsordning av EG-direktiv utfärdade enligt den nya metoden.

Arbetsmarknadsstyrelsen framhåller t.ex. att det, med hänsyn till att flertalet bestämmelser kommer att utfärdas på myndighetsnivå, finns behov av en lag innefattande sådana bestämmelser som myndigheterna inte själva äger utfärda.

Civildepartementet m.fl. har synpunkter på vilka sanktioner och straffbestämmelser lagen bör innehålla samt efterlyser en närmare utveckling av förhållandet mellan lagens sanktioner och sanktioner enligt annan lagstiftning.

SEMKO AB anser att den som uppsåtligen använder ett med EG-märket förväxlingsbart märke skall kunna dömas till fängelse och att ett sanktionsavgiftssystem i övrigt skall tillämpas. *SEMKO AB* föreslår vidare, med instämmande av *NUTEK*, att den som underlåter att förte erforderlig dokumentation av bakgrunden till EG-märkning eller som underlåter att EG-märka en produkt som enligt föreskrifterna skall märkas, skall beläggas med sanktionsavgift. *NUTEK* anser också att fängelse bör ingå i straffskalan för det fall en produkt åsätts EG-märke trots att den inte uppfyller föreskrivna produktkrav avseende säkerhet.

Lag om EG-märket

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser m.m.

1 § Genom denna lag meddelas bestämmelser om det märke om överensstämmelse (EG-märket) som skall anbringas på produkter enligt rättsakter som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är utformade enligt EG-rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder, vilken skall beaktas enligt bilaga II (XIX nr 5) till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2 § EG-märket får anbringas på en produkt bara om det är särskilt föreskrivet. EG-märket skall visa att samtliga föreskrifter med krav på EG-märkning av produkten är uppfyllda.

Föreskrifter om vilka produkter som skall märkas och förutsättningarna för att anbringa EG-märket på en produkt meddelas särskilt för de berörda produkterna i enlighet med respektive rättsakt.

3 § Bestämmelserna i 4 och 5 §§ gäller inte om annat föreskrivs särskilt för vissa produkter i enlighet med respektive rättsakt.

EG-märkets utseende och anbringande

4 § EG-märkets CE-symbol skall ha det utseende som framgår av bilaga¹ till denna lag.

5 § EG-märket skall anbringas på ett väl synligt, lättläst och beständigt sätt. Det skall ha en höjd av minst 5 mm.

Förbud mot förväxlingsbara märken

6 § Märken som lätt kan förväxlas med EG-märket får inte anbringas på produkter som skall släppas ut på marknaden eller avlämnas för att tas i bruk.

Ansvar

7 § Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 2 § första stycket eller 6 § döms till böter, om gärningen inte är belagd med straff enligt annan författning.

Den som har åsidosatt ett vitesföreläggande eller överträtt ett vitesförbud som meddelats med stöd av annan författning, skall inte dömas till ansvar enligt första stycket för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Bilagan har här uteslutits.

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1992-10-29

Närvarande: justitierådet Per Jermsten, regeringsrådet Stig von Bahr, justitierådet Inger Nyström.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 8 oktober 1992 har regeringen på hemställan av statsrådet Per Westerberg beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om EG-märket.

Förslaget har inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Birgitta Bylund.

Förslaget föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

Av remissprotokollet framgår att den föreslagna lagen har en provisorisk karaktär eftersom den förutsätts bli ersatt av ny lagstiftning sedan ett inom EG nu pågående arbete på en särskild förordning med generella bestämmelser om EG-märket har avslutats. Förslaget innehåller därtill bara ett begränsat antal bestämmelser av materiell art och från vilka det i några fall dessutom angetts finnas behov av vissa avvikelser. Det kan mot denna bakgrund ifrågasättas om inte syftet med det remitterade förslaget med fördel kunnat tillgodoses på annat sätt. Lagrådet tänker då på möjligheterna att dels mer allmänt skydda EG-märket inom ramen för lagen (1970:498) om skydd för vapen och vissa andra officiella beteckningar, dels införa övriga erforderliga särbestämmelser angående de produkter som omfattas av de tio här aktuella direktiven i de lagar eller andra författningar där de i 2 § av förslaget avsedda föreskrifterna får sin plats. Enligt vad som upplysts i ärendet har emellertid arbetet med sistnämnda författningsföreskrifter redan hunnit så långt att den skisserade lösningen inte längre framstår som praktiskt genomförbar. Med hänsyn härtill vill lagrådet inte motsätta sig att det remitterade förslaget leder till lagstiftning.

Vid sin närmare granskning av förslaget har lagrådet – mot bakgrund av vad som anförs i remissen och upplysts under föredragningen av den – kommit till den uppfattningen att regleringens innehåll skulle bli tydligare om dess bestämmelser utformas på sätt framgår av en till detta yttrande fogad bilaga.

Lag om EG-märket

Härigenom föreskrivs följande.

Prop. 1992/93:87
Bilaga till lagrådets
protokoll 1992-10-29

Inledande bestämmelser

1 §

Genom denna lag meddelas bestämmelser om det märke (EG-märket) som skall anbringas på vissa produkter enligt de rättsakter som har utförats i enlighet med EG-rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder.

2 §

EG-märket får anbringas på en produkt bara om

1. märkningen står i överensstämmelse med de i 1 § angivna rättsakterna, och
2. föreskrifter om märkningen finns i lag eller annan författning.

EG-märkets utseende och anbringande

3 §

EG-märket skall innehålla en CE-symbol av det utseende som framgår av bilaga till denna lag.

4 §

EG-märket skall anbringas på sådant sätt att det blir väl synligt, lättläst och beständigt. CE-symbolen skall ha en höjd av minst 5 mm.

5 §

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva om undantag från bestämmelserna i 3 och 4 §§ såvida detta är påkallat av rättsakt som avses i 1 §.

Förbud mot förväxlingsbara märken

6 §

Märke som lätt kan förväxlas med EG-märket får inte användas i näringsverksamhet.

Ansvar

7 §

Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 2 eller 6 § döms till böter, om gärningen inte är belagd med straff enligt annan författning.

Den som har åsidosatt ett vitesföreläggande eller överträtt ett vitesförbud som meddelats med stöd av annan författning, skall inte dömas till ansvar enligt första stycket för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

som meddelats med stöd av annan författning, skall inte dömas till ansvar enligt första stycket för gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Prop. 1992/93:87
Bilaga till lagrådets
protokoll 1992-10-29

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

